

ลักษณะเด่นการหลากคำในการ์ตูนสั้น “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน”
THE CHARACTERISTICS OF MULTI-WORDS USING IN THE SHORT COMICS
“PU YAI MA KUB TOONG MA MEARN”

พิชญาวี ทองกลาง
PHITCHAYAWEE THONGKLANG
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
NAKHON RATCHASIMA RAJABHAT UNIVERSITY
นครราชสีมา
NAKHON RATCHASIMA

รับบทความต้นฉบับ : 12 ตุลาคม 2561

ตอบรับการตีพิมพ์บทความ : 7 กุมภาพันธ์ 2562

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะเด่นการหลากคำ และศึกษาความนิยมการใช้คำและเครื่องหมายในการ์ตูนสั้น “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2560 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2560 ระยะเวลา 6 เดือน จำนวน 181 ฉบับ โดยนำแนวคิดการใช้เครื่องหมายเพื่อสื่อความ การใช้คำไพเราะ การใช้ภาษา ภาพพจน์และการใช้สำนวน ผลการวิเคราะห์ลักษณะเด่นการหลากคำพบการใช้เครื่องหมายจุด เครื่องหมายปรีศนี้ เครื่องหมายอัศเจรีย์ เครื่องหมายไม้มกหรือยมก เครื่องหมายไปยาลน้อยหรือเปยยำน้อย การใช้เสียง การใช้คำที่มีจังหวะและเสียงคล้องจองกัน การซ้ำคำเพื่อเน้นหนัก อุปมา อุปลักษณ์ อติพจน์ ปฏิทรรศน์ การเลียนเสียงธรรมชาติ การใช้สำนวนตรงความหมาย การใช้สำนวนผิดและการใช้สำนวนผิดไปจากสำนวนเดิม ส่วนการศึกษาความนิยมการใช้คำและเครื่องหมายในการ์ตูนสั้น โดยการวิเคราะห์ความถี่และร้อยละพบการใช้เครื่องหมายเพื่อสื่อมากที่สุด จำนวน 111 คำ คิดเป็นร้อยละ 70.70 และความนิยมในแต่ละประเภทที่พบมากที่สุด ได้แก่ การใช้เครื่องหมายปรีศนี้ การซ้ำคำเพื่อเน้นหนัก อติพจน์ การเลียนเสียงธรรมชาติและการใช้สำนวนให้ตรงกับความหมาย ลักษณะภาษาที่พบดังกล่าวเป็นการหลากคำที่ผู้เขียนใช้เพื่อสื่อความหมาย จึงส่งผลทำให้การใช้ภาษามีลักษณะเด่นได้รับความนิยมและประสบผลสำเร็จ

คำสำคัญ : การหลากคำ, หนังสือพิมพ์, ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน

ABSTRACT

This research aims to study the characteristics of multi-words, word patterns and marks using in the short comics namely “Pu Yai Ma kub Toong Ma Mearn” published on the Thairath Newspaper, dated January 1, 2017 to June 30, 2017, 6 months period, 181 copies. By applying the concept of using the mark to convey, sweet word, figurative language, and idioms. Characteristic analysis results, multi-word findings, using point markers, Question mark, Exclamation mark, The repeat symbol, The symbol of the end word, use of sound, rhyme, repetition to emphasize,

similitude, metaphor, hyperbole, paradox, imitating natural sounds, expressions in meaning, wrong expression, The use of idioms from the original expression, study of popularity, use of words and signs in short cartoons. By analyzing the frequency and percentage, the use of makers to convey was found the most meaning of 111 words, 70.70 percent. In addition, the most popular in each category is the use of question marks, repetition to emphasize, hyperbole, imitating natural sounds and use of expressions in meaning. Thus, the language used is a multi-word that the author uses to convey meaning, that its result revealed in the use of language with distinctive features, popular and successful.

Keywords : Multi-words, Newspaper, Pu yai ma kub toong ma mearn

บทนำ

ยุคโลกาภิวัตน์เป็นยุคข้อมูลข่าวสาร สามารถส่งและรับข่าวสารข้อมูลจากทุกมุมโลกได้ในเวลาอันรวดเร็ว การสื่อสารในปัจจุบันจะเห็นได้ว่ามีสื่อต่าง ๆ ได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเราเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือแม้กระทั่งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นแหล่งรวมความรู้ ข่าวสารในเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลก แต่มีสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดหนึ่งที่มีผู้ให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก ก็คือ หนังสือพิมพ์ อาจจะเป็นเพราะว่าหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่สามารถติดตามอ่านได้ง่าย มีราคาถูก อีกทั้งยังรวมข่าวสารหลาย ๆ เรื่อง ข้อมูลข่าวสารที่ส่งออกไปต้องมีความถูกต้องแม่นยำ จึงทำให้เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมทั้งในด้านการค้า เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง การศึกษา ฯลฯ

ภาษาหนังสือพิมพ์มีลักษณะเฉพาะของตัวเองทั้งนี้เพราะการใช้ภาษาหนังสือพิมพ์นั้น มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา และเนื้อที่ หนังสือพิมพ์ต้องใช้ภาษาที่กระชับ รัดกุม สะดุดตา และดึงดูดความสนใจของผู้อ่านมากกว่าภาษาเขียนธรรมดา บางครั้งจำเป็นต้องเขียนให้ได้ข้อความที่สั้นและกะทัดรัดที่สุด มีเนื้อที่น้อยแต่ต้องให้เร้าความสนใจของผู้อ่านเป็นพิเศษ ในบางครั้งต้องใช้การหลากคำ การใช้ภาษาไพเราะ การใช้ภาษาภาพพจน์ การใช้สำนวน แปลก ๆ ใหม่ ๆ เพื่อดึงดูดความสนใจและทำให้เข้าใจง่าย ซึ่ง Laksanasiri and Imsamran (2007, pp. 233-246) ได้กล่าวว่าการหลากคำเป็นการใช้คำที่แปลกแตกต่างกันออกไป การหลากคำเป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่นักเขียนใช้เพื่อให้ภาษาที่ตนเขียน สละสลวยน่าอ่าน และเพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการสื่อสาร การหลากคำควรเริ่มจากการรวบรวมคำและการพิจารณา คำต่าง ๆ ที่มาจากคำต่าง คำคล้าย คำง่าย และคำยาก

หนังสือพิมพ์ในปัจจุบันนอกจากจะมุ่งเสนอข่าวซึ่งเป็นการรายงานข้อเท็จจริงของเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมแล้ว ยังมุ่งเสนอความรู้ ความคิดเห็น และความบันเทิงของผู้เขียนผ่านออกมาในรูปแบบของการ์ตูน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านได้ใช้วิจารณ์พิจารณาเรื่องราวเหล่านั้นมากขึ้น ไม่ใช่ว่ารับรู้ข้อเท็จจริงเท่านั้น อีกทั้งทำให้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลขึ้น ได้รับรู้ข้อมูลที่ละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้น ได้พิจารณาเรื่องราวเหตุการณ์ในหลายแง่มุม มีหนังสือพิมพ์ที่ผลิตออกมาเผยแพร่สู่ประชาชนชนหลายสำนัก

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเดิมใช้ชื่อว่าหนังสือพิมพ์ “ชาวภาพ” หรือชื่อภาษาอังกฤษว่า “The Weekly Pictorial” หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ซึ่งตีพิมพ์ด้วย หัวนหนังสือสีแดง เพื่อวางแผงฉบับปฐมฤกษ์ในวันจันทร์ที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2493 โดยมีเนื้อหาลำดับ 16 หน้า ราคา 1 บาท เมื่อหนังสือพิมพ์ได้รับการยอมรับจากผู้อ่านจำนวนมาก นายกำพล วัชรพล ผู้ก่อตั้งหลักจึงได้พิมพ์หนังสือพิมพ์เพิ่มจากรายสัปดาห์เป็นทุก 3 วันแทน ส่งผลให้บริษัทมีรายได้มากขึ้นตามลำดับ

หลังจากนั้นอีก 1 ปี ประมาณกลางปี พ.ศ. 2495 “ข่าวภาพรายสามวัน” จึงกลายเป็น “ข่าวภาพรายวัน” โดยมีนายอุทธรณ์ พลกุล เป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ข่าวภาพในยุคนี้นั้น จนกระทั่งถูกปิดตัวลงเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2501 โดยคณะปฏิวัติโดยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ซึ่งเข้ายึดอำนาจรัฐบาลอย่างเด็ดขาดทำให้นายกำพล วัชรพล ประสพสภาวะลำบากจะขอเปิดหัวหนังสือพิมพ์ใหม่ จึงต้องขอหัวหนังสือพิมพ์เก่า “เสียงอ่างทอง” มาทดแทน นายกำพล วัชรพล ได้ซื้อหัวหนังสือพิมพ์สำรองไว้อีกหนึ่งฉบับ ได้แก่ ไทยรัฐ หลังจากนั้นเจ้าของเดิมของหนังสือพิมพ์เสียงอ่างทองต้องการดึงหัวกลับมาทำเอง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐพร้อมด้วยกองบรรณาธิการชุดเดิมจากเสียงอ่างทอง จึงได้ถูกตีพิมพ์และออกวางจำหน่ายตามแผงต่าง ๆ ทั่วประเทศเป็น ครั้งแรกในวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2505 ความพร้อมเรื่องกำลังการผลิต เงินทุนและคลังมันสมองของกองบรรณาธิการ ทำให้ในยุคนี้นี้หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมียอดจำหน่ายสูงถึง 100,000 ฉบับ และในปัจจุบันเป็นหนังสือพิมพ์รายวันที่มียอดจำหน่ายสูงสุดในประเทศไทยตลอด 60 กว่าปีที่ผ่านมา (Thairath, 2016, online)

การตูนสั้น “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” ของชัย ราชวัตร เป็นงานเขียนที่ปรากฏอยู่ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐคอลัมน์นี้ผู้เขียนนำเอาเรื่องราวต่าง ๆ ที่เน้นเกี่ยวกับทางด้านการเมือง โดยผู้เขียนได้รวบรวมประสบการณ์ ความรู้มาเสนอแก่ผู้อ่าน พร้อมทั้งแสดงโลกทัศน์ของผู้เขียนสอดแทรกไว้ จากลักษณะดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา ลักษณะเด่นการหลากคำ รวมทั้งความนิยมในการหลากคำในการตูนสั้น “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” ของชัย ราชวัตร จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ การตูน “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” เป็นผลงานการตูนสั้น ของชัย ราชวัตร ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ไทย มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเมืองและล้อเลียนข่าวประจำวัน ตีพิมพ์ครั้งแรก ตั้งแต่ พ.ศ. 2522 มีตัวละครที่สำคัญ ได้แก่ ผู้ใหญ่มาเป็นผู้ใหญ่บ้านรูปร่างท้วม มีผ้าขาวม้าคาดพุง และไอ้จ้อย เป็นลูกบ้านตัวผอม นุ่งผ้าขาวม้าผืนเดียว ใส่แว่นตาดำ ถืออุ้งกระดาด

การตูนผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมินของชัย ราชวัตร เป็นการตูนที่มุ่งแสดงความคิดเห็นทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ ผ่านน้ำเสียง ล้อเลียน ฉากถาง เสียดสี เย้ยหยัน และประชดประชัน การตูนนี้เสนอเรื่องราวจบลงในแต่ละวัน มีกลวิธีการนำเสนอที่ทำให้การตูนเป็นที่สนใจ มีเฉพาะลักษณะเด่นการใช้ภาษาในบทสนทนาของตัวละครได้อย่างกะทัดรัดในกรอบเนื้อหาที่จำกัด สำนวนโวหารต่าง ๆ ที่นำมาใช้ไม่ใช่ภาษาที่ประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ แต่ผู้เขียนสามารถนำมาเสนอได้อย่างสอดคล้องกับเนื้อหาให้อารมณ์ความรู้สึก และความคิดที่แยบยล สำนวนภาษาที่นำมาใช้มีลักษณะเป็นภาษาปากที่ใช้พูดกันจริง ๆ ในสังคม การใช้ภาษาลักษณะนั้นนับว่าเป็นลักษณะเฉพาะของผู้เขียน มีลักษณะทางศิลปะการประพันธ์ ได้แก่ การวางโครงเรื่อง การสร้างตัวละคร การใช้ภาษาและศิลปะการเขียนภาพ ได้แก่ การเรียบเรียงเนื้อหาซึ่งมีข่าวและเหตุการณ์ทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจในการผูกเรื่อง เพื่อแสดงความคิดเห็นต่อสังคมอันเป็นลักษณะเฉพาะของการตูนการเมืองโดยทั่ว ๆ ไป ความคิดเห็นต่าง ๆ ที่แสดงออกมาในการตูนนี้จะสอดคล้องกับความรู้สึกนึกคิดของผู้อ่าน ซึ่งมีความรู้สึกสะใจ สบายใจกับการติเตียน ทักท้วง บุคคลที่มีผลต่อการเมือง และเศรษฐกิจในช่วงระยะเวลานั้นโดยที่ผู้เขียนได้เสนออย่างแยบยลและมีอารมณ์ขัน (Pancharoensawat, 1986, pp. 221-223)

การนำเสนอเรื่องราวในหนังสือพิมพ์ส่งผลให้การใช้ภาษาเขียนมีลักษณะเฉพาะ มีการใช้คำแปลกใหม่ ใช้คำง่าย สั้นกะทัดรัดกระชับความ ใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ต่าง ๆ เน้นข้อความ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจและเร้าความสนใจให้ติดตามอ่าน (Nanthachantoon, 2003, pp. 63-64) นอกจากนี้ Phetcharat & Thongbai (2013, p. 151), Watiktinnakon (2005, p. 9) และ Na Nakom (2001, pp. 251-252) ได้กล่าวถึงการใช้ภาษาหนังสือพิมพ์เป็นภาษาที่นิยมใช้เฉพาะวงการหนังสือพิมพ์ มักตัดคำให้สั้น คำแปลก ๆ ที่สะดุดตา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจการใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์

ที่มีลักษณะการใช้คำที่เรียบง่ายแต่คมคาย ใช้คำน้อยกินความมาก รวมทั้งการใช้คำต่าง คำคล้าย คำง่าย และคำยาก ซึ่งเป็นลักษณะการหลีกคำที่ผู้เขียนใช้เพื่อทำให้ภาษาในเขียนน่าอ่าน โดยศึกษางานเขียนของคุณชัย ราชวัตร “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2560 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2560 ระยะเวลา 6 เดือน จำนวน 181 ฉบับ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับลักษณะเด่นการหลีกคำและความนิยม เกี่ยวกับการใช้คำ และเครื่องหมาย การใช้คำไพเราะ การใช้ภาษาพจน์และการใช้สำนวน ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์งานเขียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะเด่นการหลีกคำ ที่ปรากฏในการ์ตูนสั้น “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
2. เพื่อศึกษาความนิยมการใช้คำและเครื่องหมายในการ์ตูนสั้น “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ประโยชน์การวิจัย

1. ทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะเด่นการหลีกคำที่ปรากฏในการ์ตูนสั้น “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
2. ทำให้ทราบถึงความนิยมการใช้คำและเครื่องหมายในการ์ตูนสั้น “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
3. ทำให้ทราบลักษณะการใช้ภาษาประเภทต่าง ๆ ในการ์ตูนสั้น “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
4. สามารถนำการใช้ภาษาประเภทต่าง ๆ ไปเป็นแนวทางการในการสร้างสรรค์นิทานหรืองานเขียนที่ใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันได้

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาลักษณะเด่นการหลีกคำในการ์ตูนสั้น “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” ของ ชัย ราชวัตร จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีวิจัยเอกสาร ขั้นตอนวิธีการดำเนินการมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและค้นคว้ารวบรวมเอกสารการใช้เครื่องหมายเพื่อสื่อความ การใช้คำที่ไพเราะ การใช้ภาษาภาพพจน์ การใช้สำนวน ลักษณะการเขียนการ์ตูน และการใช้ภาษาหนังสือพิมพ์

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยนำแนวคิดการใช้คำและเครื่องหมายต่าง ๆ เป็นกรอบแนวคิดสำคัญในการวิเคราะห์ ดังนี้

การใช้เครื่องหมายเพื่อสื่อความ (Royal Academy, 2008, pp. 1-40) ได้แก่ มหัพภาค (.) จุด (.) จุลภาคหรือจุดลูกน้ำ (,) อัฒภาค (;) ทวิภาค (:) ต่อ (:) วิภาค (-) ยัติภังค์ (-) ยติภาค (-) วงเล็บหรือวงเล็บเหลี่ยม () วงเล็บเหลี่ยม [] วงเล็บปีกกา { } ประจัญบาน (?) อัศเจรีย์ (!) เส้นประ (_ _) บุพสัญลักษณ์ (”) ทับ (/) ไผ่ยมหรือยม (๙) ไปยาลน้อยหรือเปยยาลน้อย (๖) และไปยาลใหญ่หรือเปยยาลใหญ่ (๗๓)

การใช้คำที่ไพเราะ (Posakrisana, 1998, pp. 69-71) ได้แก่ การใช้เสียง การใช้คำที่มีพยางค์ต้นตัวเดียวกันหรือการกลับคำ การใช้คำที่มีจังหวะและเสียงคล้องจองกัน และการซ้ำคำเพื่อเน้นหนัก

การใช้ภาพพจน์ (Posakrisana, 1998, pp. 76-80) ได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ สัญลักษณ์ นามนัย อติพจน์ บุคลาธิษฐาน ปฏิทรรศน์ ปฏิพจน์ คำถามเชิงวาทิลป์ การเลียนเสียงธรรมชาติ สัมพจน์ และการกล่าวอ้างถึง

การใช้สำนวน (Laksanasiri & Imsamran, 2007, pp. 70-76) ได้แก่ สำนวนตรงกับความหมาย ใช้สำนวนให้เข้ากับเรื่อง และสำนวนผิดไปจากสำนวนเดิม

ขั้นตอนที่ 3 นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาการหลกคำในการตุนสั้น “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” ด้วยการจำแนกประเภทตามเกณฑ์การวิเคราะห์ รวมทั้งการหาความถี่และคิดค่าร้อยละตามขั้นตอน ได้แก่ วิเคราะห์การหลกคำ การตุนสั้น “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” โดยวิเคราะห์ตามการแบ่งลักษณะการใช้คำและเครื่องหมายต่าง ๆ 4 ประเภท จากนั้นบันทึกการหลกคำโดยนำเสนอรูปแบบตารางพร้อมการอธิบายประกอบ และวิเคราะห์ความนิยมการใช้คำ และเครื่องหมายต่าง ๆ โดยพิจารณาถึงความถี่ที่พบมากที่สุดในแต่ละประเภท นำเสนอผลการวิจัย โดยวิธีพรรณนาประกอบตาราง

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาลักษณะเด่นของการหลกคำ ที่ปรากฏในการตุนสั้น “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

การวิเคราะห์การใช้เครื่องหมายเพื่อสื่อความและการใช้คำที่ไพเราะ และการวิเคราะห์ภาษาภาพพจน์ และการใช้สำนวน แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์การใช้เครื่องหมายและการใช้คำที่ไพเราะ

ลำดับที่	การใช้เครื่องหมายเพื่อสื่อความ	การใช้คำที่ไพเราะ
1	ปีใหม่นี้ว่า สดช. จะชุ่มมาแล้วซบซบยี่ดรด	คนไทยแท้ไปเที่ยวญี่ปุ่นกัน โครม ๆ
2	ร้อนถึง พ.ย. ต้องใช้มาตรการเด็ดขาด	เตรียม ทางหนีทีไล่ หากโลกมนุษย์พบวิกฤติ
3	กรธ. เขียนกฎหมายลูกให้นักการเมือง	พรรคการเมืองที่คุ้มกะลาหัวหมด อำนาจวาสนา
4	ในฐานะเราเป็นประเทศเอกราชเกิดใหม่ ชื่อ สปป. ธรรมกาย	เมื่อไหร่ วิกฤติ บ้านเมืองจะพ้น วิกฤติ
5	ถูกประเทศเพื่อนบ้านรุกรานด้วย ม.44	ต้องชุดศพขึ้นมา ประหารแล้วประหาร อีกทุก ๆ พันล้าน
6	ท่านนายกฯ ครบ ที่ทำการของ สนช. คับแคบเกินไป	มีแพะให้นับทั้งคืนไม่ต้อง หลับต้องนอน
7	กสม. กินยาผิดของอีกแล้ว	คำที่ว่า นักการเมือง ทุจริตสองคำก็ว่า นักการเมือง กินสินบน
8	บ๊ิ่กตุ่ปฏิสระ ป.ย.ป. ไม่ได้ย่อมาจาก ประยุทอยู่ต่อไป	วัดนี้ โกหกทุกเม็ด โกหกทั้งพระ โกหกทั้งสิ่งปลูกสร้าง
9	โจมตี คสช. บริหารเศรษฐกิจล้มเหลวใกล้ล้มจม	ไปดูงานแล้ว ได้เนื้อได้หนัง คุ้มจริง ๆ
10	ทำให้ ปชป. จับมือ พท. เป็นน้ำหนึ่งใจเดียว	ท้าวทองเที่ยวต่างชาติแต่เข้าใจจน รับมือไม่ไหวไม่ไหว
11	ทำให้ ปชป. จับมือ พท. เป็นน้ำหนึ่งใจเดียว	เจ้าพ่อสมัยก่อน คุมบ่อนคุมช่อง
12	ต่อไปไม่ต้องกังวลว่าจะเกิดน้ำท่วมใหญ่ใน กทม. อีกแล้ว	อยากให้ลุงทำตามทีล้นวาจา ยิ่งโล่งยิ่งอยู่
13	คุณห้ามผมเข้า ได้ใจ?	คนไทย ดีอกดีใจ ยิ่งกว่าฝรั่ง

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	การใช้เครื่องหมายเพื่อสื่อความ	การใช้คำที่เพราะ
14	จะมาปล้นหรือไง?	แต่ก่อน ๆ นานมาแล้วบ้านเมืองยังเป็นป่าเป็นดง
15	จะปรับอันดับประเทศไทยยัง?	ผู้คนที่ต้องคอยระแวดระวังภัยร้าย
16	ปรับลดอันดับแล้วหรือ?	ข่าวดีและข่าวร้าย
17	พ.ย. นี่ใคร ที่ไหน?	ขายดิบขายดีเป็นที่กล่าวขานกันเอิกเกริก
18	มันเป็นกีฬาตรงไหน?	คนมีสีจับคนมีสี
19	ทำไมพูดงั้นวะแก?	
20	หนาวสั่นเพราะพิษไข้?	
21	ขึ้นปลา มันอะไร?	
22	มีอะไรบ่งชี้?	
23	หมายความว่าใครรับหลวงตา?	
24	ผมจะนับแพะได้ไหม?	
25	กล้าทำพิสูจน์มัยล่ะ?	
26	พิสูจน์ว่าไง?	
27	สินบนที่ไหน?	
28	เรื่องคนรับสินบน?	
29	มีอะไรอีกน้ำ?	
30	มีอะไรสงสัยหรือ?	
31	ตกลงใครคือคนผิด?	
32	งานอะไรหรือไม่ต้องเหนื่อยแรง?	
33	ถูกได้ทั้งสองฝ่าย?	
34	คุณตุ๊กทำไม?	
35	ล่าช้าจนเกือบหมดอายุความ?	
36	ความล่าช้าของใคร?	
37	มีอะไรยืนยัน?	
38	กฎหมายแบบนี้?	
39	ต้นทุนอะไรมันแพงขึ้น?	
40	ทำไมหลวงปู่ว่ายังงั้น?	
41	บุคคลในประวัติศาสตร์?	
42	อยู่ที่ไหนหรือถึงจับไม่ได้?	
43	มีอะไรทำให้เชื่อเช่นนั้น?	
44	ยังไม่พร้อมเลื่อนออกไปก่อนไหม?	
45	ทำไมยังปลดล็อกอะไรอีก?	
46	แล้วคนกรุงเทพฯ ละ?	
47	ทำไมหือ?	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	การใช้เครื่องหมายเพื่อสื่อความ	การใช้คำที่ไพเราะ
48	ทั้ง ๆ ที่เป็นเงินแต่ปีละ 100 <u>เดียว?</u>	
49	ผู้คนที่มีความปลอดภัย <u>ขึ้น?</u>	
50	เขาได้ข้อมูลจาก <u>ไหน?</u>	
51	แล้วเมื่อไหร่ถึง <u>เหมาะสม?</u>	
52	ครั้งที่เท่าไรแล้ว <u>นี้?</u>	
53	ต้องนับว่า <u>ความสามารถ?</u>	
54	แล้ว <u>ข่าวดี?</u>	
55	แถมจะบอกแท็กชี้ว่าไปถึง <u>ยอมไป?</u>	
56	จง <u>บอกมา?</u>	
57	ลงโทษหนัก <u>ขนาดนี้?</u>	
58	แค่อยากเลี้ยงนก <u>นั้น?</u>	
59	สมาชิกที่ถูกคัดชื่อไม่ส่งลงเลือกตั้งจะไม่ <u>อาละวาด?</u>	
60	แพะพันธุ์ใหม่หันมากินปูนด้วยนะ <u>รู้ยัง?</u>	
61	<u>อ้าว!</u> ทำไมพูดงั้นวะแก	
62	ประชาชนถูกตัดขาด จากการ <u>คมนาคม!</u>	
63	มีแมวมองจองตัวเสนองาน <u>ให้ทำ!</u>	
64	ต้องถูกประหาร <u>ชีวิต!</u>	
65	ประหารอีกทุก ๆ <u>พันล้าน!</u>	
66	ได้เกิดเป็นแพะแต่ในชาติ <u>นี้เลย!</u>	
67	คิดค้นนวัตกรรมสร้างสันติภาพโลกได้ <u>สำเร็จ!</u>	
68	<u>ข่าวด่วน!</u> รองอธิการบดีกรมทรัพย์สินฯ	
69	มีคำสั่งสกัดตำรวจนอกแถวเหล่านี้ <u>แล้ว!</u>	
70	ทั้ง ๆ ที่มีวัดมาแค่ 47 <u>ปี!</u>	
71	กลัวประชาชน <u>เสียดิต!</u>	
72	ในกรณี <u>อัมขโย!</u>	
73	ถูกยึดทรัพย์ด้วยข้อหาทุจริต <u>คอร์รัปชัน!</u>	
74	อย่างเห็นได้ <u>ชัด!</u>	
75	พอรู้อยู่ที่ไหนก็จนปัญญาไปตาม <u>จับ!</u>	
76	บริหารเศรษฐกิจล้มเหลวใกล้ <u>ล้มจม!</u>	
77	จัดทัวร์เถื่อนใน <u>ไทย!</u>	
78	กำลังหดยาย <u>กูไม่กลับ!</u>	
79	คณะราษฎร <u>หายไป!</u>	
80	ดูแล้วบ้านเมืองจะมีแต่คน <u>ยากจน!</u>	
81	พัฒนาชนหน้าประเทศที่ <u>เจริญแล้ว!</u>	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	การใช้เครื่องหมายเพื่อสื่อความ	การใช้คำที่ไพเราะ
82	ผมสังกศูกมาจาก <u>แม่ฮ่องสอน!</u>	
83	รัฐบาลมาจาก <u>การเลือกตั้ง!</u>	
84	ถูกปลดออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี <u>แล้ว!</u>	
85	สำรวจโดยยูเนสวิลล์ของ <u>อเมริกา!</u>	
86	ทหารยึดอำนาจทำให้ไม่ <u>กล้าลงทุน!</u>	
87	ร่นเวลาเพื่อเพิ่ม <u>รายรับ!</u>	
88	เจ็บป่วยไม่ไปโรงพยาบาลแต่จะ <u>ไปวัด!</u>	
89	ตอนนี้ <u>หลาย ๆ</u> พื้นที่ขาดแคลนผ้าห่ม	
90	<u>ใจเย็น ๆ</u>	
91	<u>นาน ๆ</u> จะได้ใช้ความเฉลียวฉลาด	
92	วัดพระธรรมกายรูกป่าสงวนไป <u>เรื่อย ๆ</u>	
93	ต้องชุดศพขึ้นมาประหารแล้วประหารอีก <u>ทุก ๆ</u> พันล้าน	
94	ก็จะเจ็บปวด <u>พอ ๆ</u> กัน	
95	ซึ่งเป็นเรื่อง <u>เก่า ๆ</u> นานมากแล้วหากัน	
96	<u>ทั้ง ๆ</u> ที่มีวัดมาแค่ 47 ปี	
97	ข้าขาดประชุมกัน <u>บ่อย ๆ</u>	
98	<u>อยู่ ๆ</u> แกล้งจุดยี่น	
99	<u>ป้า ๆ เป๋อ ๆ</u> ยังไงหรือ	
100	ดูงานแล้วได้เนื้อได้หนัง <u>คุ้มจริง ๆ</u>	
101	เอาผลงานของตนเอง <u>แท้ ๆ</u>	
102	คนไทยแท้ไปเที่ยวญี่ปุ่นกัน <u>โครม ๆ</u>	
103	เราจะได้นักเลือกตั้งหน้า <u>เก่า ๆ</u> เสนอตัวให้เลือก	
104	<u>แต่ก่อน ๆ</u> นานมาแล้วบ้านเมืองยังเป็นป่าเป็นดง	
105	มีเสียงเกรี้ยวกราดว่า <u>อย่าจับแพะ ๆ</u>	
106	ถ้าพบกล้องบริเวณไหนชำรุด ให้อยู่ <u>ห่าง ๆ</u> เข้าไว้	
106	ถ้าพบกล้องบริเวณไหนชำรุด ให้อยู่ <u>ห่าง ๆ</u> เข้าไว้	
107	ทำตามนโยบายส่งเสริมการกีฬาของท่าน <u>นายกฯ</u>	
108	รองอธิบดี <u>กรมทรัพย์สินฯ</u> ที่ถูกญี่ปุ่นจับได้ว่าขโมย รูปภาพ	
109	แล้วคน <u>กรุงเทพฯ</u> ละ	
110	ทูต <u>สหรัฐฯ</u> เคยชี้แนะรัฐบาล <u>บักตู</u>	
111	น้ำเพียงดินโง่โดนย่ำกันระนาวถึง <u>ผู้ว่าฯ</u>	

จากตารางที่ 1 วิเคราะห์การใช้เครื่องหมายเพื่อสื่อความ พบทั้งหมดจำนวน 111 คำ แบ่งออกเป็น เครื่องหมายจุด (.) จำนวน 12 คำ ได้แก่ สดช. พ.ย. กรธ. สปป. ม.44 สนช. กสม. ป.ย.ป. คสช. ปชป. พท. และ กทม. เครื่องหมายปรัศนี (?) จำนวน 48 คำ ได้แก่ ได้ไง? หรือไง? ยังไง? หรือ? ที่ไหน? ตรงไหน? แก? พิชใช้? อะไร?

บ่งชี้? หลวงตา? ได้ไหม? มั้ยล่ะ? ว่าไง? ที่ไหน? อีกน้า? สิบบน? หรือ? คนผิด? เหนื่อยแรง? สองฝ่าย? ทำไม? อายุความ? ของใคร? ยืนยัน? แบบนี้? แพงขึ้น? ยังงั้น? ประวัติศาสตร์? ไม่ได้? เช่นนั้น? ก่อนไหม? อะไรอีก? ละ? ทื่อ? เดียว? ขึ้น? จากไหน? เหมาะสม? แล้วนี่? ความสามารถ? ขาวดี? ยอมไป? บอกรมา? ขนาดนี้? นินะ? ไม่อาละวาด? และรู้ยัง? เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) จำนวน 28 คำ ได้แก่ อ้าว! คมนามคม! ให้ทำ! ประหารชีวิต! พันล้าน! ชาตินี้เลย! สำเร็จ! ขาวด่วน! เหล่านี้อแล้ว! 47 ปี! เสพติด! รัมม์ชโย! ทูจรีตคอร์รัปชัน! ได้ชัด! ตามจับ! ล้มจม! ไทย! ภูไม้กลับ! หายไป! ยากจน! เจริญแล้ว! แม่ฮ่องสอน! การเลือกตั้ง! แล้ว! อเมริกา! ลงทุน! รายรับ! และไปวัด! เครื่องหมายไม้ยมกหรือยมก (๗) จำนวน 18 คำ ได้แก่ หลาย ๆ เย็น ๆ นาน ๆ เรื่อย ๆ ทุก ๆ พอ ๆ เก่า ๆ ทั้ง ๆ บ่อย ๆ อยู่ ๆ ป้า ๆ เป้อ ๆ จริง ๆ แท้ ๆ ไครม ๆ เก่า ๆ แต่ก่อน ๆ อย่าจับแพะ ๆ และห่าง ๆ และเครื่องหมายไปยาลน้อยหรือเปยยาลน้อย (๗) จำนวน 5 คำ ได้แก่ กรมทรัพย์สินฯ นายกฯ กรุงเทพฯ สหรัฐฯ และผู้ว่าฯ

ส่วนการใช้คำที่ไพเราะพบทั้งหมดจำนวน 18 คำ แบ่งออกเป็นการใช้เสียง จำนวน 1 คำ ได้แก่ ไครม ๆ การใช้คำที่มีจังหวะและเสียงคล้องจองกัน จำนวน 2 คำ ได้แก่ ทางหนีทีไล่ และอำนาจวาสนา การซ้ำคำเพื่อบ่งเน้นหนัก จำนวน 15 คำ ได้แก่ วิกฤต ประหาร ต้อง นักการเมือง โกหก ได้ ไม่ คุม ยิ่ง ดี เป็น ระ ขาว ขาย และมีสี

จากผลการวิเคราะห์การใช้เครื่องหมายเพื่อสื่อความพบลักษณะเด่นการหลกาคำที่ปรากฏในงานเขียน “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” ได้แก่ การใช้เครื่องหมายจุด เครื่องหมายปรัศนี เครื่องหมายอัศเจรีย์ เครื่องหมายไม้ยมกหรือยมกและเครื่องหมายไปยาลน้อยหรือเปยยาลน้อย ส่วนการใช้คำที่ไพเราะพบลักษณะเด่นการหลกาคำ ได้แก่ การใช้เสียง การใช้คำที่มีจังหวะและเสียงคล้องจองกัน และการซ้ำคำเพื่อบ่งเน้นหนัก

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ภาษาภาพพจน์และการใช้สำนวน

ลำดับที่	การวิเคราะห์ภาษาภาพพจน์	การใช้สำนวน
1	ครูเปรียบเหมือนแม่แบบ	เกรงตำราจทำคืดแบบจับแพะชนแกะ
2	คิดว่าคุณจะมีนางสาวตมดเป็นกำแพงมนุษย์	การบินไทยยันสิบบนโรลส์-รอยซ์ ไม่มีมวยล้มตมคนดู
3	ครูคือแม่พิมพ์ของชาติ	แก้เกมทุกวันด้วยกลยุทธ์หนามยอกเอาหนามบ่ง
4	คนเมาแล้วขับหายไปพันตาเห็น	หันมาพึ่งกฎแห่งกรรมตามหลักศาสนา
5	พวกนักการเมืองอยากจับมีเลือกตั้งจนตัวลั่น	ไม่เป็นการชี้ข้างจับตักแตนหรือหลวงปู่
6	ให้สัมภาษณ์โกหกเป็นไฟทุกวัน	ผู้คนต้องคอยระแวงระหวังภัยร้ายจากแก๊ง 18 มงกุฎ
7	คสช. บริหารเศรษฐกิจล้มเหลวใกล้ล้มจม	จับมือ พท. เป็นน้ำหนึ่งใจเดียว
8	บริวารของดาวพฤษ์มีน้ำพวยพุ่งเป็นทางยาว	ช่วยกันถล่ม คสช. เป็นปีเป็นขลุ่ย
9	ที่เคยขัดแย้งก็เริ่มเห็นตรงกัน	แสดงว่านักการเมืองเริ่มสำนึกกลับเนื้อกลับตัวแล้ว
10	ขาวดีและขาวร้าย	สงสัยว่าเป็นแพะพันธุกินปูนร้อนท้อง
11	วัดบางวัดสอนให้บริจาคเงินให้วัดแล้วจะโป้งรวย โป้งรวย	กำลังหตหายภูไม้กลับ
12	ตอนนี้คนไทยแห่ไปเที่ยวญี่ปุ่นกันโครม ๆ	ส่วนมากหนีคดีหมิ่นสถาบันโปดมือกินมือ
13	คนต่างจังหวัดจะเปิดเพลงร่าวงเรีงสงกรานต์ดังลั่น	ฉลาตนี้ เอาขึ้นปลามันไปกินก่อน รัฐบาลมาจากเลือกตั้ง
14	พากันฮัมเพลงไอ้กรุงเทพเมืองฟ้าอมร	
15	มีเสียงเกรี้ยวกราดว่าอย่าจับแพะ ๆ	

จากตารางที่ 2 พบการใช้ภาษาภาพพจน์ ทั้งหมดจำนวน 15 คำ แบ่งออกเป็นอุปมา จำนวน 1 คำ ได้แก่ เปรียบเหมือน อุปลักษณ์ จำนวน 2 คำ ได้แก่ เป็น และคือ อติพจน์ จำนวน 5 คำ ได้แก่ ทันตาเห็น ตัวสั้น โกหก เป็นไฟ ล้มเหลวใกล้ล้มจม และน้ำพวยพุ่งเป็นทางยาว ปฏิทรรศน์ จำนวน 2 คำ ได้แก่ ชัดแย้ง-เห็นตรงกัน และ ตี-ร้าย การเลียนเสียงธรรมชาติ จำนวน 5 คำ ได้แก่ โป้ง โครม ลั่น ฮัม และเกรี้ยวกราด ส่วนการใช้สำนวนทั้งหมดจำนวน 13 คำ แบ่งออกเป็นการใช้สำนวนให้ตรงกับความหมาย จำนวน 10 คำ ได้แก่ จับแพะชนแกะ มวยล้มตัมคนดู หนามยอกเอาหนามบ่ง กฎแห่งกรรม ชีซ้างจับตักแตน 18 มงกุฏ น้ำหนึ่งใจเดียว เป็นปีเป็นขลุ่ย กลับเนื้อกลับตัว และกินปูนร้อนท้อง การใช้สำนวนผิด จำนวน 2 สำนวน ได้แก่ ภูไม้กลับ และ อดมือกินมือ การใช้สำนวนผิดไปจากสำนวนเดิม จำนวน 1 สำนวน ได้แก่ ขึ้นปลามัน

จากผลการวิเคราะห์การใช้ภาษาภาพพจน์พบลักษณะเด่นการหาคำ ได้แก่ การใช้อุปมา อุปลักษณ์ อติพจน์ ปฏิทรรศน์และการเลียนเสียงธรรมชาติ ส่วนการใช้สำนวนพบลักษณะเด่นการหาคำ ได้แก่ การใช้สำนวนให้ตรงกับความหมาย การใช้สำนวนผิด และการใช้สำนวนผิดไปจากสำนวนเดิม

ผลการศึกษาความนิยมการใช้คำและเครื่องหมายในการตุนสั้น “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ผลการศึกษาความนิยมตามลักษณะเด่นการใช้คำและเครื่องหมายในการตุนสั้น “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” ออกเป็น 4 ประเภท โดยนำเสนอผลตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ประเภทความนิยมการใช้คำและเครื่องหมายในการตุนสั้น “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน”

ประเภท	ความถี่	ร้อยละ
การใช้เครื่องหมายเพื่อสื่อความ	111	70.70
การใช้คำที่ไพเราะ	18	11.46
การใช้ภาษาภาพพจน์	15	9.56
การใช้สำนวน	13	8.28
รวม	157	100.00

จากตารางที่ 3 พบความนิยมการใช้เครื่องหมายเพื่อสื่อความมากที่สุด จำนวน 111 คำ คิดเป็นร้อยละ 70.70 เป็นลักษณะเด่นที่ผู้เขียนนิยมใช้เครื่องหมายในการเขียน “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” โดยการใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ประกอบด้วยเครื่องหมายปริศนีย์ เครื่องหมายอัสเจอร์รี่ เครื่องหมายไม้ยมกหรือยมก และเครื่องหมายไปยาลน้อย หรือเปยาลน้อย ลักษณะการใช้เครื่องหมายดังกล่าวนี้เป็นการหาคำที่ผู้เขียนใช้เครื่องหมายเพื่อนำความในงานเขียนให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น

ส่วนการวิเคราะห์ความนิยมในแต่ละประเภท ผู้วิจัยพบว่าความนิยมการใช้คำที่ไพเราะด้านการซ้ำคำ เพื่อนำหนักพบมากที่สุด เมื่อวิเคราะห์จากค่าความถี่ทั้งหมดและความถี่เฉพาะในแต่ละประเภท นำเสนอผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความนิยมในแต่ละประเภท

ประเภท	ความถี่ทั้งหมด	ความถี่เฉพาะ	ร้อยละ
การใช้เครื่องหมายเพื่อสื่อความ : เครื่องหมายปริศนึ (?)	111	48	43.24
การใช้คำไพบเราะ : การซ้ำคำเพื่เน้นหนัก	18	15	83.33
การใช้ภาษาภาพพจน์ : อติพจน์และการเลียนเสียงธรรมชาติ	15	5	33.33
การใช้สำนวน : การใช้สำนวนให้ตรงกับควมหมาย	13	10	76.92

จากตารางที่ 4 พบความนิยมการใช้คำไพบเราะด้านการซ้ำคำเพื่เน้นหนักความมากที่สุด จำนวน 15 คำ คิดเป็นร้อยละ 83.33 จากจำนวนความถี่ทั้งหมด 18 คำ เป็นความนิยมที่ผู้เขียนใช้ในการเขียน “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” โดยการซ้ำคำเพื่เน้นหนักประกอบด้วยคำว่าวิฤต ประหาร ต้อง นักการเมือง โกหก ได้ ไม่ คุม ยิ่ง ดี เป็น ระ ขาว ขาย และมีลี ลักษณะการใช้คำดังกล่าวเป็นการหลกคำทั้งการใช้คำง่ายและคำยากเพื่อทำให้ภาษาในเขียนน่าอ่าน

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัย เรื่อง ลักษณะเด่นการหลกคำในการ์ตูนสั้น “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” ของชัย ราชวัตร จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ พบการใช้เครื่องหมายปริศนึมากที่สุดทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าผู้เขียนใช้เครื่องหมายปริศนึ เมื่อสิ้นสุดข้อความ หรือเมื่อประโยคที่เป็นคำถาม หรือใช้แทนคำถาม หรือแสดงความสงสัยไม่แน่ใจ เช่น “จะปรับอันดับ ประเทศไทยยังงั?” “ผมจะนับปะได้ไหม?” “ตกลงใครคือคนผิด?” ลักษณะการใช้เครื่องหมายปริศนึนี้ ผู้เขียน จะทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการถามผ่านตัวละครเกี่ยวกับประเด็นการเมือง ปรากฎการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสะท้อนให้ผู้อ่านได้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมจึงเป็นการถามในแง่ลบที่มีต่อสภาพสังคมและการเมือง แผงควมหมายที่ผู้อ่านต้องตีความ และหากพิจารณาถึงลักษณะของการ์ตูน “ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน” เป็นการ์ตูน บทสนทนาที่ผู้เขียนนำเสนอเรื่องราวผ่านบทสนทนาของตัวละคร ใช้ประโยคสนทนาง่าย ๆ กระชับเพื่อโต้ตอบกัน โดยเริ่มจากบทสนทนาที่มุ่งประเด็นในลักษณะการให้ข้อมูลกับผู้อ่าน จากนั้นกล่าวถึงเนื้อหาด้วยการตั้งคำถามเกี่ยวกับ ประเด็นที่ตั้งขึ้น และนำไปสู่การจบด้วยการเล่นมุขขำขัน มุกตลกหรือการทิ้งท้ายให้ผู้อ่านได้คิด จึงทำให้ ผู้เขียน ใช้เครื่องหมายปริศนึเป็นส่วนมากในการตั้งคำถาม รวมทั้งการใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทสนทนา อย่างหลากหลายเป็นการหลกคำในงานเขียน และเป็นกลวิธีการใช้ภาษาในการนำเสนอานของตนเอง

การใช้เครื่องหมายจุดผู้เขียนได้นำมาใช้ในอักษรย่อเป็นกลวิธีในการเสียดสีบุคคลที่ต้องการกล่าวถึง โดยอักษรย่อ ที่ใช้ผู้เขียนจะเปลี่ยนเป็นคำเต็มที่แตกต่างกันไปจากคำเต็มที่ถูกต้อง หรือต้องการให้มีความหมายขัดแย้งกับ ความหมายเดิม จึงเป็นเสน่ห์ในการเสียดสีบุคคลที่ทำให้ผู้อ่านสนุกสนานไปกับความสามารถของผู้เขียน เช่น “ในฐานะ เราเป็นประเทศเอกราชเกิดใหม่ ชื่อ สปป. ธรรมกาย” ซึ่ง สปป. ย่อมาจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนชน ผู้เขียนได้นำคำนี้มาใช้ติดเียนการทำงานหน่วยงานโดยไม่นำควมหมายมาทั้งหมดเพื่ให้มีความหมาย เปลี่ยนไปจากเดิม

การใช้คำเพื่เน้นหนักมีความนิยมใช้มากที่สุดในประเภทการใช้คำไพบเราะ ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการใช้คำ ซ้ำกันในที่ต่าง ๆ การใช้คำดังกล่าวผู้เขียนต้องการอธิบายและขยายควม เพื่อสื่อความหมายเพิ่มโดยการย้ำความหมาย และย้ำความรู้สึกให้ต้งแน่นในความทรงจำของผู้อ่าน รวมทั้งจะช่วยให้การใช้ภาษาสละสลวยและน่าอ่านมากยิ่งขึ้น แสดงให้เห็นถึงความฉลาดของผู้เขียนในการหลกคำ โดยผู้เขียนใช้การเน้นย้ำข้อความด้วยการใช้คำนั้นซ้ำ ๆ

เช่น “คำที่ว่านักการเมืองทุจริตสองคำที่ว่านักการเมืองกินสินบน” ผู้เขียนได้ใช้คำว่านักการเมืองซ้ำเป็นการย้ำเพื่อต้องการเสียดสีบุคคล การเน้นย้ำในลักษณะนี้จึงเป็นการเน้นหนักและยังมีความหมายแฝงที่ผู้เขียนต้องการหลีกเลี่ยงไม่ต้องการสื่อสารออกมาโดยตรง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบการใช้เสียง การใช้คำที่มีจังหวะและเสียงคล้องจองกัน ซึ่งลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Adchariyapiboon (2009, unpagged) วิจัยเรื่องการวิเคราะห์ศิลปะการใช้ภาษาในนวนิยายเรื่อง “ช่างสำราญ” นวนิยายรางวัลซีไรต์ประจำปี พ.ศ. 2546 ศึกษาลักษณะเด่นด้านศิลปะการใช้ภาษา ปรากฏใน 4 ด้าน ได้แก่ การใช้คำ การใช้ประโยค การใช้สำนวนโวหาร และการใช้ภาพพจน์ พบลักษณะเด่นด้านการใช้คำ ได้แก่ การเล่นสัมผัสเสียงของคำ การซ้ำคำ การหลกาคำ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kanbut (2012, unpagged) วิจัยเรื่อง การใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันในการ์ตูนล้อการเมืองไทย พบกลวิธีการเล่นคำ การใช้คำเลียนเสียง ซึ่งกลวิธีเหล่านี้ทำให้เกิดการเล่นทางภาษาจนเกิดความไม่เข้ากันและทำให้เกิดอารมณ์ขันได้ นอกจากนี้ยังพบในงานเขียน Posakrisana (1998, pp. 69-71) ที่ได้กล่าวว่าการพิจารณาเลือกสรรคำที่ไพเราะมาใช้ในงานเขียน ควรพิจารณาการใช้เสียง การใช้คำที่มีพยางค์ขึ้นต้นตัวเดียวกันหรือการกลับคำ การใช้คำที่มีจังหวะและเสียงคล้องจองกัน การซ้ำคำเพื่อเน้นหนัก และการเว้นวรรคตอนให้ถูกที่ ซึ่งจะช่วยให้การใช้ภาษาในงานเขียน สละสลวยและน่าอ่านมากยิ่งขึ้น

การใช้ภาษาภาพพจน์ผู้เขียนเลือกใช้ถ้อยคำที่ทำให้เกิดภาพในใจ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความหรือความคิดของผู้เขียนได้ง่าย จากการวิเคราะห์ผู้วิจัยพบการใช้อุปมา อุปลักษณ์ อติพจน์ ปฏิทรรศน์และการเลียนเสียงธรรมชาติ ซึ่งลักษณะการใช้อุปลักษณ์ผู้เขียนได้สร้างเรื่องขึ้นมาเปรียบเทียบกับพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ที่ต้องการเสียดสีเพื่อให้ผู้อ่านตีความ เช่น “คิดว่าคุณจะมีนางสาวสมนต์เป็นกำแพงมนุษย์” เป็นการใช้ถ้อยคำที่แฝงความหมายในลักษณะตำหนิเยาะเย้ยบุคคล ผลการวิเคราะห์การใช้ภาษาภาพพจน์สอดคล้องกับงานวิจัยของ Adchariyapiboon (2000, unpagged) วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ศิลปะการใช้ภาษาในนวนิยายเรื่อง “ช่างสำราญ” นวนิยายรางวัลซีไรต์ประจำปี พ.ศ. 2546 ศึกษาลักษณะเด่นด้านศิลปะการใช้ภาษา ปรากฏการใช้ภาพพจน์ด้านการใช้อุปมา อุปลักษณ์ จึงทำให้นวนิยายเรื่อง ช่างสำราญ มีความโดดเด่นแสดงถึงคุณภาพของผลงานจนทำให้นวนิยายเรื่องนี้ได้รับรางวัลซีไรต์ และงานวิจัยของ Khunthong (2006, unpagged) ศึกษาสำนวนภาษาในวรรณกรรมของปราบดา หยุ่น โดยวิเคราะห์จากการใช้คำ ประโยค สำนวนและภาพพจน์ พบการใช้คำที่ไพเราะ การใช้คำเดิมในความหมายเดิม คำซ้ำ คำสัมผัส คำพ้องเสียง คำหลายความหมาย คำตรงข้าม รวมทั้งการหลกาคำ

การใช้สำนวนผู้เขียนได้นำมาใช้เพื่อให้มีความหมายต่างไปจากความหมายเดิม เพื่ออธิบายหรือนำเสนอความคิดที่มีต่อเรื่องราวและบุคคลที่ต้องการกล่าวถึง เช่น “ช่วยกันถล่ม คสช. เป็นปีเป็นขลุ่ย” “สงสัยว่าเป็นแพะพันธุ์กินปูนร้อนท้อง” ผู้เขียนได้ใช้สำนวนในการเสียดสีบุคคลเป็นการวิจารณ์การทำงาน การเขียนลักษณะนี้แสดงถึงการหลกาคำที่ผู้เขียนสามารถใช้คำน้อยแต่มาด้วยความหมายเป็นกลวิธีการพลิกแพลงความหมายของสำนวน ซึ่งขัดแย้งกับความหมายที่แท้จริงเพื่อต้องการให้ผู้อ่านรู้สึกขบขัน กลวิธีการเขียนดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Khunthong (2006, unpagged) ศึกษาสำนวนภาษาในวรรณกรรมของปราบดา หยุ่น โดยพบการใช้สำนวนเดิมในความหมายเดิม ใช้สำนวนที่ดัดแปลงจากสำนวนเดิม การใช้สำนวนที่สร้างขึ้นใหม่ และการเล่นความหมายในสำนวนเดิม โดยการนำสำนวนเดิมมาใช้ในความหมายที่ตรงตามตัวอักษร

จากลักษณะเด่นการหลกาคำที่ปรากฏทั้งการใช้เครื่องหมายจุด เครื่องหมายปรัศนี เครื่องหมายอัศเจรีย์ เครื่องหมายไม้มกหรือยมก เครื่องหมายไปยาลน้อยหรือเปยยาลน้อย การใช้เสียง การใช้คำที่มีจังหวะและเสียงคล้องจองกัน การซ้ำคำเพื่อเน้นหนัก การใช้อุปมา อุปลักษณ์ อติพจน์ ปฏิทรรศน์ การเลียนเสียงธรรมชาติ การใช้สำนวน

ให้ตรงกับ ความหมาย การใช้สำนวนผิด และการใช้สำนวนผิดไปจากสำนวนเดิม เป็นการใช้ภาษาที่เสียตีสการเมื่อ ปรากฏการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องในสังคม การเลือกใช้ภาษาที่พบดังกล่าวเป็นลักษณะการหลกาคำที่ผู้เขียน นำมาใช้เขียนเพื่อสื่อความหมาย ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ขันจากการเลือกใช้ภาษาในประโยคใดประโยคหนึ่ง หรือหลายประโยคของผู้เขียน จึงส่งผลทำให้การใช้ภาษากการตุนผู้ใหญ่มากกับพุงหมาเหม็นมีลักษณะเด่นที่ได้รับความนิยม และประสบผลสำเร็จจากผู้อ่าน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาลักษณะเด่นการใช้ภาษากการตุน “ผู้ใหญ่มากกับพุงหมาเหม็น” ยังพบการใช้คำในลักษณะ การเสียตีสประตดประชันในหลายรูปแบบ สามารถนำไปศึกษาการวิธการใช้อยู่คำผผันได้ หรือการศึกษาภาษา ที่แสดงอารมณ์ขันได้ เพราะกลวิธการใชภาษาลักษณะนี้ผู้เขียนนิยมนำมาเขียนเพื่อสร้างความสนุกสนานให้ผู้อ่าน

เอกสารอ้างอิง

- Adchariyapiboon, O. (2009). An Analysis of the Art of Language Usage in “Chang Sum Ran”. *Humanities Journal Naresuan University*, 8(2), pp. 39-56. (In Thai)
- Kanbut, T. (2012). *The Use of Language to Convey humours in Thai Political Cartoons*. Master of Arts, degree of Thai Language, Thaksin University, Songkhla. (In Thai)
- Khunthong, C. (2006). *Language in prabda yoon’s literary works*. Master of Art, degree of Thai Language, College Srinakharinwirot University, Bangkok. (In Thai)
- Laksanasiri, C., & Imsamran, B. (2007). *Language and communication* (2nd ed.). Bangkok : P.S. (In Thai)
- Na Nakorn, P. (2001). *Language level*. Bangkok : Chuanpim. (In Thai)
- Nanthachantoon, S. (2003). *Writing for communication 2* (2nd ed.). Bangkok : Kasetsart University. (In Thai)
- Pancharoensawat, C. (1986). *An analysis of chat rat chawat’s satirical comics 1978-1980*. A Thesis for Master of Educational Program, Srinakharinwirot University, Bangkok. (In Thai)
- Phetcharat, J., & Thongbai, A. (2013). *Academic reading and waiting*. Bangkok : Odeonstore. (In Thai)
- Posakrisana, P. (1998). *Thai Characteristics* (6th ed.). Bangkok : Ramsan.
- Royal Academy. (2008). *Rules for the use of punctuation and other marks, Space rules, Guidelines for writing abbreviations* (7th ed.). Bangkok : Arunganpim. (In Thai)
- Thairath. (2016). *History of Thairath Newspaper*. Retrieved August 22, 2016, from : <https://www.thairath.co.th/corporate/generation1> (In Thai)
- Watiktinnakon, P. (2005). *Characteristics and use of Thai language*. Bangkok : Ramkhamhaeng University. (In Thai)

ผู้เขียนบทความ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชญาวี ทองกลาง

อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
เลขที่ 340 ถนนสุนทราราม ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดนครราชสีมา 30000
E- mail : phitchayawee@gmail.com